

توسعه عضویت در تشکل‌های اقتصادی

راهنمایی برای تشکل‌های اقتصادی

معاونت تشکل‌های اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران
با همکاری
مؤسسه پویشگران عرصه سوم

کتابخانه مرکز پژوهش های شرعی امامی ...

شماره ثبت: ۵۸۳

تاریخ: ۱۴۰۲/۱۲/۰۳

ترجمه و تألیف: سپهر برزی مهر
مدیر پروژه: نادر سیف
ناظر علمی: حسین رفعتی
طراحی و گرافیک: ندا کسمانی
تیراژ: ۱۰۰۰ جلد
چاپ: سروش

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۳	پیش‌گفتار
۵	فصل اول: آسیب‌شناسی عضویت در تشکل‌های اقتصادی
۵	اعضا چه تأثیری در کارکرد تشکل‌ها دارند؟
۶	چرا تشکل‌ها نمی‌توانند تعداد اعضای خود را افزایش دهند؟
۶	چرا برخی شرکت‌ها عضو یک تشکل نمی‌شوند؟
۶	چرا تشکل‌ها نمی‌توانند اعضای خود را حفظ کنند؟
۷	چرا اعضا به تعهدات خود عمل نمی‌کنند؟
۷	عوامل تأثیرگذار بر عضویت
۸	چرخه معیوب عضویت در تشکل‌ها
۹	چرخه مطلوب عضویت در تشکل‌ها
۱۱	فصل دوم: تحلیل عضویت
۱۲	پارادوکس‌های ناظر بر توسعه عضویت در تشکل‌های اقتصادی
۱۳	تحلیل وضعیت فعلی عضویت در تشکل
۲۱	تحلیل نقاط ضعف و قوت داخلی تشکل و فرصت و تهدیدهای محیطی
۲۳	فصل سوم: ساختارهای حق عضویت
۲۳	ساختارهای محاسبه تعیین حق عضویت
۲۵	بایدها و نبایدها در تعیین ساختار عضویت
۲۷	فصل چهارم: توسعه عضویت
۲۷	برنامه‌ریزی و بودجه‌بندی عضویت
۲۸	جذب اعضای جدید

فهرست مطالب

۲۸ مراحل لازم برای جذب اعضای جدید
۳۰ نکات مهم برای جذب اعضای جدید
۳۲ افزایش پایداری اعضا
۳۳ مراحل لازم برای افزایش پایداری اعضا
۳۴ نکات مهم برای حفظ و افزایش پایداری اعضا
۳۶ نقش کارکنان در افزایش پایداری اعضا
۴۰ ارزیابی طرح توسعه عضویت
۴۱ پیوست‌ها
۵۷ منابع

مقدمه

نقش تشکل‌های اقتصادی در مناسبات میان بخش خصوصی و دولت و به تبع آن توسعه اقتصادی کشور، انکارناپذیر است. ولی بررسی نتایج حاصل از مطالعات انجام شده در خصوص وضعیت موجود انجمن‌های کسب و کار در ایران نشان می‌دهد که رهبران تشکل‌های عضو محور و سایر ذی‌نفعان بخش خصوصی در بخش‌های مختلف، با مشکلات متعددی در مسیر تحقق اهداف و تأمین منافع اعضای خود مواجه هستند.

نبود مهارت‌های لازم مبتنی بر اصول حکمرانی خوب، عدم برخورداری از مهارت‌های مورد نیاز برای توسعه‌ی عضویت و نیز نآشنایی با مکانیزم‌های طراحی و ارائه‌ی خدمات مبتنی بر نیاز اعضا، از جمله مهم‌ترین مسائل موجود در تشکل‌های اقتصادی است. این دست چالش‌ها در نهایت می‌تواند منجر به محدود شدن توان تأثیرگذاری تشکل‌ها بر سیاست‌های اقتصادی حوزه‌ی مربوطه شده و ناتوانی آن‌ها را در جلب اعتماد دولت‌ها به منظور تفویض اختیار و ارجاع مسائل تخصصی بخش‌صنعت به تشکل‌های کارفرمایی در پی داشته باشد. همین امر در بلندمدت، با ایجاد تردید نسبت به کارایی و اثربخشی تشکل‌ها، امکان جذب اعضا و همسوسازی مطالبات آن‌ها را با معضل جدی مواجه خواهد کرد که این موضوع در نهایت می‌تواند چرخه‌ای معیوب در نظام تشکلی بخش خصوصی به وجود آورد.

در این میان، اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران (اتاق ایران) که براساس قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار، وظیفه ساماندهی تشکل‌ها را به عهده دارد، توانمندسازی نظام انجمنی کشور در جهت ایفای نقش موثرتر بخش خصوصی در سیاست‌گذاری‌ها را هدف‌گذاری و برنامه‌ریزی کرده است. آشنا کردن فعالان اقتصادی با الزامات و ابزارهای مدیریت